

20. szám.

Julius 20-án 1862.

Hatodik évi folyam.

NÖVILÁG.

DI V A T L A P

A MAGYAR HÖLGYEK SZÁMÁRA.

SZERKESZTI

VAJDA JÁNOS.

Szerkesztő szállása : Kalap- s himző-utca sarkán, 1-ső szám, 1-ső emelet. — Kiadó-
hivatal : Pesten, egyetem-utca 4-dik szám.

Előfizetési feltételek :

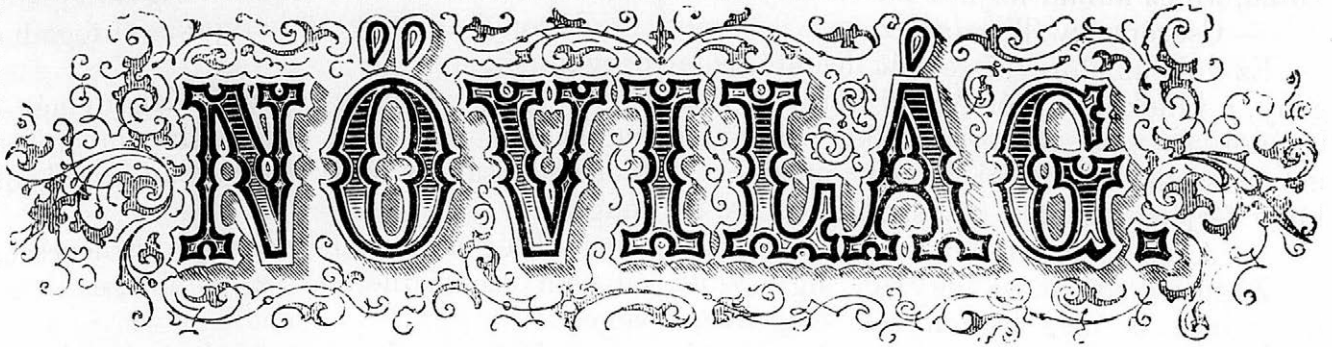
Vidékre postán küldve, vagy helyben házhoz hordatva :

Juliusától december végeig . . . . . 3 forint.
Juliusától szeptember végeig . . . . . 1 ft. 50 kr.

Tíz példányra egy ingyenpéldány.

Az előfizetési pénzek bérmentett levelekben, ha lehetséges, a régi czim-
szelvények beküldésével alólírt kiadó-hivatalba (egyetem-utca 4-ik szám) kéret-
nek intézteni.

A Növilág kiadó-hivatala.

DIVATLAP A MAGYAR HÖLGYEK SZÁMÁRA.

Előfizetési díj : **Vidékre postán, vagy helyben házhoz hordatva** : Egész évre (jan. — dec.) **6 ft.** Félévre (jan. — jun.) **3 ft.** Negyedévre (apr. — jun.) **1 ft. 50 kr.**

EGY HADJÁRAT.

(Eredeti elbeszélés.)

(Vége.)

IV.

Feleségemnek igaza volt, hogy ki nem állhatta ezt a kalmárfiut, — gondolá magában Zágonyi úr, — ámbar az asszonynépnek tulajdonkép nem szokott soha igaza lenni. Most még azt a gyermeket kell jó utra térítenem.

Emmát értette.

— Igaz, hogy én vén bolond voltam, magam tanítottam őt a roszt; hanem hiszen ő is nő, ő is megtanulta volna magától a roszt.

Várta Zágonyi a legelső alkalmat, mikor Emmával egyedül lehet, akkor mindjárt így szólt hozzá :

— Édes gyermekem, csalódtunk mindketten. Krammer Julián egy haszontalan ember, a ki nem érdemes szerelmedre.

Emma elsápadt. Remegve intézett néhány kérdést bátyjához. András úr fölöslegesen tartotta felelni azokra.

A megijesztett leányka zokogva hajtotta fejét egy szögletbe.

Egyebet nem gondolhatott, mint azt, hogy hűtlen lett hozzá. S mivel többé nem kapott Juliántól levelet, e hitében meg is erősödött.

Nem kérdezte többé bátyjától soha, vajon nem irt-e Julián? Nem is említette többé soha Julián nevét.

Némán, halványan, kisirt szemmel jártkelt, mint egy árnyék.

Zágonyi András úr ezt nem tekintette valami nagy bajnak. Az ő felesége is ilyen siránkozó, gyöngéd teremtmény volt leánykorában, és most oly makacs és erős, mint egy vasasnémet.

De Zágonyinének nagyon feltűnt Emma bánata.

— Mi baja ennek a gyermeknek, — szólt egyszer aggódva férjéhez.

— Nem tudom, válaszolt Zágonyi úr. Én azt gondolnám, hogy legokosabb volna, ha már férjhez adnánk.

Zágonyinében feltámadt az ellenmondási ösztön.

— Nem adom még férjhez, csak azért sem adom. Már te az ilyen dolgokban is parancsolni akarnál. Tudod is te, mikor kell férjhez adni a leányokat.

— Hát nekem semmibe sem lesz már szavam? — viszonzá Zágonyi úr, — hát ki vagyok én a háznál?

— Szeretném tudni, hogy ha szavad volna, kihez adnád férjhez ezt a leányt?

— Cserépváry Tivadarhoz.

Ez volt az előre kiszemelt leendő vőlegény, a kinek ősei már Árpád korában viczispánok és szolgabírák voltak. Zágonyiné maga szemelte ezt ki, hanem most, csak hogy férjét bosszantsa, így szólt:

— Ahoz épen nem adom.

Zágonyi úr most egyszer úgy szólt, hogy neje is meg legyen vele elégedve, s bosszusan kellett tapasztalnia, hogy neje mégis ellenmondott.

Ez nagyon felharagította az öreg urat, s tüzesen viszonzá:

— Én pedig mondom, hogy Cserépváry Tivadarné lesz.

— Én pedig megesküszöm, hogy nem lesz.

Zágonyiné maga is megbánta a mit mondott, de ha már kimondta, ragaszkodott hozzá.

— No most már én szeretném tudni, hogy kihez adod hát Emmát? szólt Zágonyi úr.

— Kihez adom? Ahoz a kit szeret.

— Talán bizony Krammer Juliánhoz?

— A te kegyenczedhez?

— Kegyenczem? viszonzá bosszusan Zágonyi úr; — nekem bizony nem kegyenczem az a haszontalan gögös paraszt.

Zágonyiné csodálkozva nézett férjére. Láta, hogy férje nagyon ingerült Julián ellen. Jó, legalább ezzel is lehet bosszantani.

— És ha Juliánhoz adnám? szólt kötődve Zágonyiné.

— Ne emlegesd azt a haszontalan frátert.

— De nekem tetszik öt emlegetnem.

— Nekem pedig tetszik azt parancsolni, hogy egyszer már hallgass.

— Nem fogok hallgatni, s azért is Juliánról beszélek.

— De hiszen, az isten szerelméért, te mondtad, hogy neked nem tetszik!?

— Az akkor volt, azóta jobban megismertem; igen derék szeretetreméltó fiatal ember.

— Haszontalan fiatalember, mondom neked.

— Hát neked miért nem tetszik most? Te pedig igen derék fiunak tartottad öt ez-

előtt. Tudom én, miért nem tetszik most neked. Mert okosabb, mint te vagy.

Zágonyi úr megvető hallgatással fogadta e gyanusítást.

— Igen, igen, folytatá Zágonyiné ő nagysága; — te csak az ostoba embereket szereted, csak az ő társaságukban érzed jól magadat.

— Elég már, szólt Zágonyi úr hevesen, én nem szenvedhetem azt a fiut, és ezzel vége.

— De nem vége, mert nekem tetszik, és Emmának is tetszik.

— Nem bánom én, ha tetszik is, én vagyok Emmának törvényes gyámja; az én engedelmem nélkül férjhez nem mehet.

— Majd megmutatom én.

— Hát csak sziveskedjél megmutatni.

— Férjhezmegy.

— Krammer úrhoz?

— Ahoz.

— Én nem engedem, hogy az a fiu még egyszer házamba jöjjon. Be ne merje tenni lábát udvaromba.

— Holnapután itt lesz, válaszolt szilárd eltökélt határozattal Zágonyiné ő nagysága.

V.

Két nap mulva Zágonyi úrnak valami sürgös ügyben el kellett utaznia, — ugyanaznap megérkezett a Zágonyi-házhoz Julián.

Zágonyiné ő nagysága elég jól játszotta a Gondviselés szerepét.

Julián meg nem foghatta a hirtelen változás okát, mely Zágonyinét egyszerre oly kegyes pártfogónőjévé tette.

— Kedves Julián, szólt Zágonyiné ő nagysága, én szivemből óhajtom önt boldoggá tenni. Ismerem önnek szerelmét, és ha Emma nem utasítja vissza . . .

— Oh, kedves néném, rebege Emma, nénjének nyakába borulva.

— Értem, értem, szólt Zágonyiné mosolyogva. Add ide a kezedet. Így.

S a leány kezét Julián kezébe tette.

— Áldjon meg benneteket az isten, édes gyermekeim.

E perczen valóban boldognak érezte magát Zágonyiné. Láta Emma szemében az öröm ragyogását, s jól esett neki, hogy ezt a gyermeket ő tette boldoggá.

Ugy tetszett neki, hogy ő most Juliánt is nagyon, igen nagyon szereti.

Maga mellé ültette őket, egyiket jobb felől, másikat balfelől. Kieseréltette egymással gyűrűiket, és gyönyörködött bennök, hogy mily szépek és boldogok ezek a gyermekek.

Hideg erős szíve csodálatosan elérzékenyült. Eszébe jutott, hogy neki soha sem volt ilyen boldog pillanata, mint most ezeknek a gyermekeknek; — és testvérének, ki ahhoz a kereskedőhöz ment férjhez, hány ilyen boldog pillanata lehetett!

Elfordította fejét, hogy gyöngeségét ki ne olvassák arczából. Pedig bizony Julián és Emma annyira el voltak foglalva egymás nézésével, hogy egymáson kívül mitsem láttak.

A zsémbes öreg asszonyság csendes volt ma, megelegedett és mosolygó.

— Most már csak siess innen, szolt ebéd után nevetve Juliánhoz — Zágonyi András úr rögtön haza érkezik, és akkor lesz itten háború.

Julián szomorún engedelmeskedett.

Midőn távozáskor forrón megcsókolta Zágonyinének kezét, ez biztatólag szolt hozzá:

— Csak bizzatok bennem. Most már jegyesek vagytok, és nemsokára egészen egymásé lesztek.

Zágonyinének első gondolata az volt, hogy titokban összeesketi őket. Az egészen régi lovagi szokás szerint lesz.

Hanem utóbb arra gondolt, hogy Zágonyi András úr, a milyen haragos ember, kitagadja Emmát mindenéből, csinál aztán nagy házi háboruságot, s morogni fog egész a sírig.

Mindezt meggondolva tanácsosabb lesz, ha Zágonyi András úr beegyezésével történik a házasság.

— Ej, — gondolá Zágonyiné — ha oly sokat pörlekedtem, ellenkedtem komolyan, megtehetem egyszer szinlésből.

Alig érkezett haza Zágonyi úr, már neje sietett eléje azzal a rettenetes hírrel, hogy Julián itt volt.

— Itt volt? — szolt elszörnyűködve Zágonyi úr.

— És megkérte Emma kezét.

— Megkérte?

— Igen. Hallatlan vakmerő volt, és sok bolondságot összebeszél. Azt is mondta, hogy ő Tarkeőy Krammer, és az ő családja már Mátyás király idejében nevezetes család volt.

— Azt mondta? Igazán azt mondta?

— Azt mondta, meg még sok más bolondságot mondott az ő nevezetes családjáról.

— Nem emlékezel rá, hogy mit mondott még?

— Nem emlékezem én. De te mit örülsz azon a bolondságon?

Zágonyi úr valóban el nem tudta rejteni örömét.

— Mit örülsz? Semmit. Hanem csak azt gondolom, hogy mégis talán igazságtalanok voltunk az iránt a fiatalember iránt. Nem valami haszontalan ember az.

— No én kiadtam neki a kosarat.

— Kiadtad? Hiszen tegnapelőtt még égreföldre magasztaltad azt a fiatalembert!?

— Az tegnapelőtt volt. Akkor még nem tudtam, hogy az a fiatalember veled titkos összeköttetésben áll.

— Velem?

— Veled. Hiába akarsz olyan ártatlan képet mutatni. Megtudtam mindent. Te voltál a szerelmes-leveleket hordozó postás. Meg akartatok csalni.

Zágonyi úr zavarba jött.

— De hiszen az régen... azaz, hogy rágalom az egész.

— Akadozol, ugy-e? — kiáltott rá Zágonyiné. — Nekem hiába tagadod. Azt is tudom, hogy azon esetre, ha én beegyezésem nem adom e házassághoz, a mint nem is adom, meg akartad szöktetni Emmát, Julián urfinak.

— Meg akartam szöktetni! Én akartam megszöktetni?

— Te, te. Azt is tudom, hogy holnapután este lett volna a titkos esküvő, a szomszéd faluban.

— Azt is tudod?! — szolt álmélkodás miatt megkövülve Zágonyi úr. — Én magam egy szót sem tudok róla.

— Rettenetes álnokság! mondá Zágonyiné összecsapva kezeit. És még oly ártatlan képet mutatsz hozzá, mintha igazat mondanál!

— De hiszen igazat mondok, hogy semmit sem tudok róla.

— Azt hiszed, engem oly könnyen meg lehet csalni? Vigyázni fogok, és meg fogom akadályozni az elszöktetést.

Zágonyi úrnak fejében most megfordult az a gondolat, hogy csakugyan el kellene szöktetni Emmát, s titkon megesketni Juliánnal, csak azért is, hogy Zágonyiné ő nagyságának legyen majd mi fölött boszankodni.

Aztán, miután Julián csakugyan elismeri, hogy ő Tarkeőy Krammer, most ismét kegyelmébe fogadhatja azt a gonosz fiut.

S mivel úgy látszik, hogy Zágonyiné csakugyan ellensége ennek a fiúnak, Zágonyi úr kötelességének tartotta, hogy már most felesége daczára is összeházasítsa ezt a fiut és ezt a leányt.

Milyen mulatságos lesz az, ha majd titokban megesküsznek, s Zágonyiné ő nagysága még azután is fog vigyázni és örködni, hogy az elszöktetés meg ne történhessék.

No, azon fognak sokat nevetni.

Zágonyi úr még az nap elutazott, hogy fölkeresse Juliánt. Neheztelve támadta meg őt, hogy miért nem volt bizalma hozzá? Miért nem vallotta be, hogy titokban akar megesküdni Emmával? Miért akart ő előre, szerető bátyja elöl megszökni?

Julián mindebből szót sem értett. De hiába erősítette, hogy ő nem akarta Emmát megszöktetni, Zágonyi úr ezt csak megátalkodott tagadásnak nevezte.

— Különben, szólt barátságosan, miért

ne szöktetnéd meg, ha gyámánya semmi-kép nem akar beegyezni házasságtokba.

— Nem akar beegyezni?

Julián ismét remegni kezdett, hogy ismét egy újabb akadály fenyegeti boldogságukat.

— Tehát, kedves bátyám, szólt Julián, ön azt tanácsolja, hogy titokban esküdjünk meg?

— Igen, azt tanácsolom. S az én tanácsomat követni kötelességetek, mert én vagyok az Emma törvényes gyámja. Csak hagyjátok rám, majd elvégzek én mindent. Én is ott leszek az esküvön.

El is végzett mindent. A legnagyobb titokban összeesketteté Juliánt és Emmát, mialatt Zágonyiné otthonn mosolyogva várta az ifjú pár megérkezését.

Mikor megérkeztek, eléjük ment, és megölelte őket.

— Hát te, tudod, hogy mi történt? szólt Zágonyi úr elbámulva.

S még jobban bámult azon, hogy felesége nem is dühösködik, nem is haragszik a megtörténtekért.

Sejtette mindjárt, hogy itt ugyan nem ő szedte rá a feleségét, hanem a felesége szedte rá őt egy kicsit. Hanem nem bánta, hogy így történt.

Abban is megnyugodott végre, hogy Julián egyszer mindenkorra határozottan kijelentette, hogy ő egyszerü Krammer marad, és semmi köze sincsen a Tarkeői és Zalavári Krammerekkal.

BÚS VITÉZ.

CASSÁNDRA.

(SCHILLER után.)

Örömjajtól zenge Trója
Még fennálltak a falak,
Aranyhúru hangszer szóla
Messzehangzó dalokat.
A siralmas vad csatában
Elfáradt kar nyugoszik
Priám lányát, fénylakában
Nászra vitte hős Pelid.

Az istenek szent házába
Borostyánnal ékesen,
Hol áll Thymbrier oltára
Ünneplő sereg megyen.
A bachansi vigság zaja
Az utczán át hangozik
S búsan ezt csak egy szív hallja,
Fájva csak egy távozik.

Elhagyatva, és magában,
Kéj között — örömtelen —
Apolló babérsátrában
Jár Cassándra csöndesen.
Benn az erdő mély ölében
A látnok-leány mereng;
S földre dobja keservében
Jósövét, és szava zeng:

„Ünnepel ma minden ember,
Boldogok mind a szivek,
Lánytestvérem nászra most kel,
Szülőim reménylenek.
Én vagyok csak bús-magamra,
Mert ábrándom elrepült;
S szárnyemelve e falakra
A vész fenyegetve dült.

Fáklya lángot látok, ámde
Nem Hymen kezében ég,
Füst tolong a fellegekre
Bár az oltár hült, sötét.
Míg az ünnep készül, addig
Aggódó lelkembe már
Isten boszus lépte hallik,
Ki fölötte dülva jár.

Megvetik csak e keservet,
Fájdalmamat gyűlölik,
Kínom e pusztába kerget,
Itt öntöm ki búmat, itt.
Engem a vígak nevetnek
Gunyolnak a boldogok!
Sok mit túrni kell szivemnek —
Apolló! tied vagyok!

Hangot adni jóslatodnak
Mért parancsolád nekem?
Hol örök vakok tanyáznak
Mért nyitottad fel szemem?
Mért kell látnom azt, a mit meg
Már ugysem fordíthatok?
Végzetek beteljesednek,
Megjönnek a félt napok!

Boldog-e, ki a nyílt vésznek
Tárt torka elébe áll?
A tévelygés csak az élet,
És a tudás a halál!

Óh vedd vissza gyász-világod,
S e sok véres alakot!
Borzasztó, hogy igazságod
Tudója, s ember vagyok!

Adj vakságot nékem újra,
S gondtalan, vidám kedélyt,
Öröm nem derül dalomra
Mióta papnód levék.
A jövődöt ha megadtad:
A jelent elrabolod . . . .
Vége vidám óráimnak!
Vidd csalárd ajándokod!

Illatos hajam azóta
Nem övedzi nászi ék,
Mióta szolgálatodra
Örök esküt esküvék.
Csupa köny volt ifjú éltém,
Bánat dulta szivemet,
Kedvesim sorsát ha néztem
Értök keblem szenvedett.

Vidáman játsznak körültem,
Mindenik él és szeret
Ifjan, hően és derülten;
A bú bánt csak engemet.
Ékítője természetnek
Hasztalan jösz óh tavasz!
Ki örvendhet az életnek,
Hogyha mélyen látta azt?!

Polixéna mily szerencsés!
Ábrándokkal telt szive.
Rá hány ifjú hős görög néz,
Hogy mennyasszonyul vigye.
Keble büszke dobbanása
Alig bírta gyönyörét,
Ábrándjánál nem találta
Dicsőbbnek az úr egét.

Én is láttam, kit szivétől
Lelkesítve választott,
Láttam, midőn szép szeméből
Hő szerelme villogott.
Bár mehetnék titkos lakba
Én is egy férj oldalán!
Hajh! ez édes gondolatra
Közbe lép a styxi árny.

Proserpina minden képet
 Sápadtan bocsát elém,
 A hol állok, hová lépek
 Egy-egy lélek néz felém.
 Multságim közepében
 A rémes árny fölkeres.
 Szörnyü átok ért el engem :
 „Boldog sohase lehess!”

Látom, hogy a gyilkos kardja
 S szeme mint csillog, ragyog
 S ah előlk jobbra-balra
 Mind hiába szaladok!

Mind előttem állanak meg,
 Sorsom várom mereven . . .
 Testem, — bár idegeneknek
 Földén, — de majd megpihen!”

S szava még mind egyre hallott,
 S most zavart hang szállt oda :
 (Mert a templom tárva állott.)
 „Meghalt Thetisz nagy fia!”
 Eris kigyói csörögnek,
 Minden isten elszaladt.
 Bús egedre felhők jöttek
 Óh Ilion! oda vagy!

HUBA.

A N A P S Z Á M O S .

Kora reggel, már öt óra előtt, elhagyta André az atyja házát, hogy napszámba dolgozni menjen. Hideg eső verte vállait, mely ellen gyöngén védte az a vászon zsáköltöny, minőt a francia parasztok használnak — a mi földmiveseink gubája helyett — a rosz idő ellen.

A fiatal napszámos azon úri lakok egyike felé tartott, melyek a falun, mint nálunk, úgy ott is, oly szomorú ellentétet képeznek a szegény lakosok alacsony viskóikkal.

A kastélyhoz érvén, két kézre fogta ásóját, és zörgetett vele a kapun. Soká várt, míg végre egy cseléd érkezett, ki beereszté, szitkozódva, hogy oly korán felvesik almából.

André áthaladt az udvaron és a kert egy részén; végre megállt egy darab földön, hol azelőtt való nap ásni kezdett.

Az eső folyvást esett; a napszámos szomorun ásta s hányta kifelé a nedves földet.

André a természettől nyugtalan és komor kedélyű volt. Napi nehéz munkája nem birta az ő lelkét egészen betölteni s kielégíteni. Elégületlen volt magával, helyzetével. Valami nemesebbre vágyott és folyvást gondolkozóban volt, töprenkedett. Ünnepeken is, nem hogy mulatni ment volna a többi legényekkel, sőt kerülte az összejöveteleket, magába zárkózott.

Az anyák eleget is boszanták vele fiaikat, kik egy kissé elevenebb véruiek voltak

s vasárnaponként ki-kirugtak, szünetlen idézván öt nekik, mint követendő példát.

André abban is különbözött más sorsosaitól, a mivel nagyravágyását is tanusítja, hogy míg például apja a szőlőkben és csak kisebb birtokosoknál napszámoskodott, André csak a nagy házaknál vágyott dolgozni, s többnyire a nagy kertekben a kertész mellett foglalkozott, ásta a földet, tisztította az utat, szóval, végezte mindazt, a mit a kertészeknek derogált végezni.

Ma már két órája, hogy ás, midőn az eső elállott. Milliárd fénylő cseppek reszkettek a fák levelein. Nehány bágyadt nap-sugár itta lefelé a friss vizet a virágokról. Mindenféle édes illat tölté be a frissült levegőt.

A napszámos önkénytelen áthatva érzé magát a szép természetnek e kellemes változása által. Lekeritette zsákját vállairól s messze veté azt el magától. Aztán, ásója nyelére támaszkodva, sokáig merengve nézett el a mezőn.

A kert dombon feküdt; az egész falut és a környéket két mérföldnyire láthatni onnan köröskörül. A szőlő munkások feleségökkel a szőlőnek tartottak; gyermekeik iskolába mentek. Az egész nagy térség mindenütt elevenedni kezdett.

— Ilyenkor szeretnék én is a munkára menni, gondolta a napszámos; korábban, olyan szomorú! . . .

E perczben André beszédet hallott az

udvarról; megfordult, a kertész volt az, ki szétnézni jött az uraság kertjébe, s kit a cselédek kalaplevéve üdvözöltek.

André ismét elkezdett ásni, de félszemmel a kertészre nézett, s irigyelte magában ennek helyzetét, ki oly későn kel föl, s kit oly egészen másként fogad minden, mint őt fogadták, érkezésekor.

A kertész, a kertben körüljárván, megnezegetett mindent, parancsolgatott egynek-másnak, ezt ide kell tenni, azt amoda, ezt vagy azt kell csinálni, s maga igazgatott egyet s mást. Ez volt minden munkája.

— Be boldog ember! gondolta André.

Nemsokára megérkezett az uraság, egyenesen a kertészhez tartott, és nyájasan kívánt neki jóreggelt.

— Hogymint van, hogy aludt, Balázs atyus? kérde az uraság. Ugyan nehéz önt mostanság megkapni. Valóban, nagyon sok munkát is felvállal; hogy győzhetné mind! (Francia falvakban nem tart minden úr külön kertészt, hanem van egy kertész, kinek az a hivatala s kire aztán egy is más is rábizzza a kertjét.)

— Igaz biz az, uram, válaszolt az öreg kertész mosolyogva. Biz igaz az . . . átlátom magam is; pedig a sok munka csak véníti az embert. Nagy szükségem volna egy segédre.

— Nos lesz-e sok szőlőnk az idén? Kérdé az uraság kis szünet után. Én kétlem; az idő nem igen kedvez; hideg essők, hűvös reggelek vannak.

A vén kertész komoly képet csinált, az uraság felé fordult, és szólt:

— Sok éven keresztül tapasztaltam már . . . s e tapasztalatom még sohasem csalt — hogy: ha a nyár, mely a hajtást megelőzte, meleg volt, akkor lehet akármilyen rossz a tavasz, azért a termés a legjobb lehet; de ha esős a nyár, lehet a tavasszal a legszebb idő, nem lesz nagy termés.

— Való az? kérde az uraság érdekelten. Önnek igaza lehet; Firmin atyus. No, ez idén vigyázni fogok ez észrevételre, ha valósul-e.

— Már arról felelek, válaszolt a kertész, folytatva munkáját az oltás körül.

Az uraság megint megháborítá Firmin atyust, így szólván hozzá:

— Azt a fát ni, amott a hol az a nap-

számos dolgozik, különösen ajánlom figyelmebe. Jó lesz megvizsgálni, mert azt hiszem, valami baja van. Különben, meg kell vallani, hogy minden jól van; meg vagyok önnel elégedve.

Azzal az uraság búcsut vett a kertésztől, megígérte, hogy ismét eljön, és elhagyta a kertet.

— No csak szerencsés ember ez a Firmin atyus! gondolá magában a mi Andorunk. Be másképp bánnak vele, mint én velem. Még az uraság is úgy szólítja, hogy: „Firmin atyus“, a cselédség pedig „Firmin úr!“ Én nekem az egész világ csak azt mondja: „a napszámos“. Oh, ezt nem bírom egész életemben elviselni; inkább meghalnék . . .

És a szegény André tovább gondolkozott helyzetén, melyet a kertészével egybe-hasonlítván, még nyomorultabbnak látott.

A mint a tizenkettőt elütötte, Firmin atyus abbahagyta foglalatosságát, és elment ebédelni.

André ott maradt a kertben. Húgai egyike hozott neki egy kis sovány levest és egy darab száraz kenyeret. Az ő ebédje ebből állott.

Míg ő evett, a húga leült a kertben, és csudálkozva tekintett ott körül.

— Be boldog vagy te, André, szólott a leányka, hogy ilyen szép kertben dolgozhatsz. A mezőn, a hol édes apánk van, sokkal csúnyább, mint itt.

— Te azt hiszed, hogy én boldog vagyok? Mondá szórakozottan a húgának André.

— Bizonyosan, felelt a kis leány. Ha nagy leszek, én is inkább a gazdagokhoz megyek napszámba, mint a kis gazdákhöz.

— Én istenem, hát még olyan is van, a ki ezt az én nyomorult sorsomat irigyli! sohajtott keserűen André.

— Mit beszélsz, bátyám? kérde a kis leány, ki nem értette, a mit hallott.

— Semmit, válaszolt a bátyja mogorván. Itt a leveses fazék, nesze, vidd haza, de el ne törd aztán.

— Köszönöm a szivességedet! válaszolt a kis lány gúnyosan megbántódva; és kifelé indult a kertből duzzogva magában:

— Csakugyan igazsága van édes apám-

nak meg édes anyámnak, hogy az André napról napra kiállhatatlanabb.

Délután két órakor a kertész visszajött. Amint a szőlővesszőket megkötözgette, a fákat kezdte elnyesni.

André mindinkább zavart lett, a mint a kertész hozzá közelebb jött. Minden pillanatban meg-megállt, és lopva tekintett Firmin felé. E néma szemlélődés nem nagy bátorságot öntött belé, mert hol elsápadt, hol elpirult, rá nézván.

Midőn a kertész azon fához ért, melyet az uraság kijelölt volt neki, hogy beteg, nagy figyelemmel vizsgálta azt.

André szerette volna megszólítani, de szót nem birt venni ajakára; melle majdnem elfuladt e miatt. Végre erőt vett magán és így szólt:

— Jó napot, Firmin úr.

— Jó napot, felelt a kertész, felé se fordulva.

— Ugyan, mi lehet olyan különös azon a fán? kérdezé Andor, csakhogy kérdezzen valamit, zavarában.

— Nem tudom, mondá a kertész, egészen a fa szemlélésébe merülve.

André épen új ürüggyen gondolkozott, hogy beszélgetésre bírja a kertészt, midőn Firmin úr hirtelen a homlokára csap, mint a kinek valami jut eszébe, és az ifjú napszámoknak kiált:

— Add csak az ásódat!

A napszámos sietve nyujtá át az ő szép ásóját, melyre oly büszke volt. Firmin úr a kezébe vette azt, épen úgy, mint valami közönséges ásót, a nélkül, hogy rá is nézett volna. A jó öregnek minden gondolatja csak a fán volt; felásta körülötte a földet s elvoná azt a fa gyökereiről.

— Tudtam mindjárt, hogy ez lesz a baja, kiáltott; jó, jó, segítünk rajta.

— Csak szép dolog a fák betegségét ismerni, Firmin úr, mondá André hízlekedőleg. S még nehezebb is az talán, mint az emberekét, mert a fa nem beszél. A kertésznek néha még okosabbnak kell lenni, mint az orvosnak.

— Ugy-e, fiam, viszonzá az öreg Firmin atyus, ki nem volt ellensége a bókoknak. Hjah, tapasztalás kell ahoz, lásd, s nem dicsekedésből mondom, de én bizony már

egy kicsit tapasztaltam. Igaz, hogy a tapasztalás nem tesz fiatalabbá, de hát nem lehet az ember egyszerre fiatal is, meg tapasztalt is.

— Igaz az, Firmin úr. De van is Firmin úrnak becsülete, s mint az uraság az imént mondá, munkája is kelleténél több.

— Az igaz, felelt az öreg úr.

— És, mint maga mondá Firmin úr az uraságnak, szüksége is lesz előbb-utóbb egy segédre.

— Az is igaz, fiam.

André most, közelebb kerülve tárgyához, így szólt:

— Firmin úr, nem venne fel egy inast maga mellé?

— Hogyan? kérdezé az öreg, ki nem akart a füleinek hinni; miféle inasról beszéltél, hm?

— Csak úgy mondtam, felelt André ijedten.

— Tán valami kinézésed van velem? mondá Firmin, megnézve a napszámot tetőtől talpig.

— Nem, nem, Firmin úr, a világért sem.

— No hát tudd meg, hogyan gondolkodom én az inasokról. Ezek csak boszuságára vannak az embernek. Ha valami sokat nem taníthat az ember nekik, mindenki azt mondja, hogy csak az idejüket rabolja el, haszontalan; ha pedig tudnak valamit, mindjárt meglepi őket a nagyravágyás, s egyébre sem gondolnak, mint hogy a mestert kiturják s helyébe jöjenek. Már, a mi engem illet, inkább még egy más kertész jöjjön ide lakni, mint hogy magamnak vetélytársat neveljek. Ha a magad érdekében tudakozódtál, most tudhatod, mit várhatsz; ha másokért, mondd el nekik, a mit hallottál.

Andor hallgatott. Mit is szólhatott volna! A mivel eddig kecségtette magát, hogy sorsán változtathat, s napszámából kertészinás s egykor kertész lehet, e reménye most néhány szóval semmivé lön téve.

Elcsüggedve fogott ismét munkájához, s szívében új bánatnak adott helyet. De hiába, az a gondolat, hogy kertészszé legyen, fejébe vette magát. S az uraság szavaiból az

az imént megértette, hogy a faluban még egy kertésznek helye lenne. — Kertészsze lenni, maga urává! fölötte lenni egész sereg közönséges munkásnak! egykor „kertész úr“-nak czímeztetni! tudni olyat, mit nem tud mindenki; a gazdagok közt forogni, a szegények által tiszteltetni, jó fizetést húzni! . . . szegény André, ez volt az ő vágyainak netovábbja . . . és most meg volt tiltva, csak gondolni is reá . . .

(Vége következik.)

H Á Z T A R T Á S.

V. Konyha.

11. A szabdalás (tranchiren). Leginkább a konyhában történik, és a szabdalt pecsenye-darabok úgy össze lesznek rakva, hogy egy szép egészet képezzenek, de ez nagy gyakorlatot és ügyességet kíván. Különben jobb a pecsenyét egészben az asztalra tenni s azután egy félre eső szabdaló asztalon felvágni. Mily nagy hatása van az étkeknek a szemre s ezáltal étvágyunkra, nem tagadható s így könnyen magyarázható, hogy mily figyelmet és gondot kell az izletes, illő szabdalásra és a tálra való elrakásra fordítani. Gyorsaság a szabdalás főszabálya, hogy a pecsenye 35 foknyi melegnél hültebb ne legyen, egy erős kétágu villa, igen éles vékonyabb és vastagabb kések, melyek az alsó végen jó szélesek.

Az ökörhús és pecsenyék a legkönnyebben szabdalhatók, de arra kell mindég figyelni, hogy nem a rostok mentében, hanem azok keresztül vágassanak.

A kést könnyü kézzel, inkább húzva, mintsem nyomva, kell kezelni; ha a kés nyomatik, úgy a darabok szét esnek, a bőr lejön és a vágás tisztátalan; a kicsurgó lé mindég a vágott szeletekre teendő. A darabok közép nagyságúak legyenek, nagy darabok által sokszor azon kellemetlen helyzetbe jő a vendég, hogy étvágyon túl kell ennie, ha csak nem akarja a tányéron hagyni.

A vese-pecsenyéből még nyers alakban a csontok ki lesznek véve, ha sült, a vese vágatik ki legelőbb, azután a bordák, és a rólok lefüggő húsrészek az egész tálra lesznek rakva, a vese vékony szeletekre metszve és minden darabra egy darab vese jő.

A borjú-mellből is sütés előtt a kemény csontok kivétetnek, azután sütve,

hosszába kétfelé vágatik, és úgy ismét keresztbe szeletekre, a töltés szépen a középre.

Borjú-, ürü-, öz-, szarvas-czombokból a nagy csont ki lesz fejtve, a hús spárgával erősen összekötve, sütés után a vastag felén a spēkelésen keresztbe vágatik.

A borjú-fej a szemeknél le felé vágatik, a levágott húsdarabok hosszába és keresztbe koczka-alakra vágatnak, a nyelv vékony szeletekre, a velő egy kanállal kiszedve a tál közepére, körül a darabok a fül és nyelv-szeletekkel diszítve.

Az öz- és szarvas-czimeren a csontgerinczen mind két felől hosszában két erős vágás tételik és egy ügyes kés-foganattal a hús a csontokról lefejtetik, a hosszú húsdarabok keresztbe szeletekre vágatnak.

A sódarnál még melegen a bürke levételik, a csont kivéve és sajtolva, azután könnyü belőle szép szeleteket vágni.

A nyúlánál legelőbb a czombok lesznek levágva, azok ismét két részre osztva és a husos részből a szeletek leszelve; hosszában két vágással a hús, mint a czimernél, le lesz a gerinczről metszve és darabokba vágva.

A malacznál legelőbb a fej vágatik le. Ha a malacz töltve van, akkor a hasa lesz föl vágva, a töltelék a tál közepére kiszedve, hosszába szétvágva és a bordáknál keresztbe szelve, a bőr minden darabon rajta legyen.

A szárnyasoknál főszabály, hogy a tag-alkatot kell ismerni és a vágásnál mindég az izeket találni.

Lud, kacs, pulyka, fácán, káppan, császárfajdnál első vágás a nyak, második a jobb czomb és szárny, a késsel könnyü kerek vágás visszahajtva és az izen átvágva, harmadik vágás a mellről le a sze-

letek, a bal felén ugyan úgy, azután a sarkantyukat, a mellcsontot és végre a hátrészt.

Csirkék, galambok hosszába, széjjel és a czomboknál keresztbe vágatnak.

A fogolyról a czombok és szárnyak levágatnak és a mell közepén átvágatik.

A szalonták vagy lebenkék, ha kicsinyek, kétfelé vágatnak, ha nagyobbak, a fej, szárny, czomb, külön és a mell két részre.

Apró madarak egészben adatnak vagy legfőlebb hosszába szétvágva.

A halak, ha egészben jönnek az asztalra, akkor a házi asszony a nagyobb halakat a halas kanállal, mely egy vakoló kanál alakú, de minden oldalon éles, hosszában a gerincnél letolja a húst, úgy hogy a fej a szálkás gerinczcel vissza marad, a hosszú darabok még keresztbe osztatnak; ügyességgel a hal majdnem szálkátlanul osztható szét.

Angolna vékony szeletekre metéltetik.

A többféle kolbászok, ha kemények mint a szalámi, úgy igen vékony, hosszukás szeletekre vágatnak; a puhák, mint májas stb., két ujjnyi vastagra, de mindég rézsut.

Nagy pástétomoknál a közép vagy fődő ki lesz vágva, a hús-töltelék egy tálra téve, a fődő ismét a pástétomra, és a kerüllettel együtt hosszába és keresztbe szétvágva a hús-töltelék a pástétommal együtt körül adatik. Hideg pástétomok a fődővel és hústöltéssel együtt vágatnak vékony szeletekre.

A „háztartásról“ szóló cikksorozatokat bevégezvén, előszeretettel és bőveb-

ben mint bármely ágával foglalkoztam az étészettel, mely a házi és családi életben oly nagy szerepet játszik, és mely a nő kötelességei és teendői körében annyira lényeges. Anyag és szellem két ikertestvér és ez utóbbi soha sem fejlődhet ki annyira, ha az anyagi szükséges táp és jóllét elvonatik tőle. Nézzük a világ, nemzetek minden jeleit, legyen az a hadi, diplomata, tudomány vagy irói szakmában, minden szellemi nagy — vagy fölsőségek mellett minden ingyenczi tulság nélkül hódoltak a gondosan izletesen készült étkeknek. Ha a nők oly nagy gondot, figyelmet fordítanak sokszor a meghódításra, miért nem kísértik meg azon utat, mely biztosabban és könnyebben céljokhoz vezet; és ez az ételekre és készítésükre való figyelem. Egy jól készült kedvencz étel hányszor becsültetik jobban, mint a legszebb zongora-darab, költemény vagy dal. De tekintsük a beteget, ha az orvos művészete már belefáradt, vagy jobb fordulatot adhatott, a szenvedő betegnek fellábadását, erejét nem szerzi minden orvosságnál hathatósabban egy jó erős leves vagy egyéb étel; a beteg férj és gyermek nem szív-e új életerőt, ha neje, anyja kezéből veszi az üdítő szert? az anya mily örömmel fogadja szeretett leánya öt gyöngéden ápoló kezéből az erőt szerző és nyújtó ételt? Sokat lehetne még mondani az étészet mesterségéről — de a ki a már mondottakból nem érez kedvet e szakmához, annak úgy is hasztalan szólnánk, a ki pedig tudja, érzi annak hatásos fontosságát, az a mondottak nélkül is eljár kötelességében.

SZ. CH. AUGUSTA.

H Á Z I K Ö R.

Apró muskotály - körtve gőzben. 1 font körtvére $\frac{1}{2}$ font czukor vétetik, a körtvék szára kissé ollóval le lesz nyírva és alulról egy szegfűszeg bele szúrva. A czukor vízzel, és a körte benne kissé főzetik, a körtvék pohárba tételnek, a czukorviz ráöntve, bekötve és 6—8 perczig gőzben főzve. A körtvéket hántani is lehet, de akkor mindjárt tiszta vízbe kell tenni, hogy

meg ne feketüljenek. $\frac{1}{4}$ font czukor, 3 pohár víz, pár kanál boreczet vagy citromsav főzetik; a körtvék bele lesznek téve, egyszer felforrva szitára kivéve, ha kihültek, poharakba rakva. $\frac{1}{2}$ font czukor egy és fél meszely vízben főzetik, a körtvékre lesz töltve, a poharak bekötve és gőzben 5—6 perczig főzve.

SZ. CH. AUGUSTA.

A tavaszi szellő, mely a gyöngéd lombzatban lágy suhogást keltő, erősbbe vált; a keményebb levelek a fák és bokrokon kevésbé édesen szenderítőn zúgnak; a virágok ragyogóbb, sötétebb színezetben díszítik a kertet; a konyhakertben bokrosabb minden, a gyümölcsfák nagyobb részben édes zamatu diszeiktől megfosztva vannak, melyeket a gondos házinő étkamrájában czukorba főzve láthat csak már.

A gyöngyikék teljes pompában a legkülönbözőbb színezetben ragyognak, és hogy szépségük változatlan a késő őszig tartson, sokat kell öntözni, a hervadt virágokat levágni és felkötözni az ágakat. Nagy ellenei a gyöngyikének a fülbemászók, ezeket legkönnyebben lehet fogni és pusztítani, ha egy virág-cserépbe kis moha tétetik és azok a karókra burogattatnak.

Az eper-ágyak felkapáltatnak, ujjak készítettnek, a sok indák levágatnak.

A kora borsó, babok magvai szárítatnak; a tök, dinnye cserép- vagy fadarabokra helyezendő.

Legnagyobb gondot igényel, kivált a konyhai növényeknél, a magok gyűjtése hóban. A magokat jobb mindég akkor leszedni, ha már érettek, félig érett mag nem csirázik. A kemény magokat zacskókba lehet rakni, melyekre czédul-

kák köttetnek; a puha magokat a napon kell hagyni, míg száradtak, a zacskókat nem szabad soha egészen megtölteni és száraz léges helyekre kell aggatni, hol egér és patkány hozzájuk nem fér.

Juliusban szemezett ágakon a kötés tágitható, újabb szemezők még mindég alkalmazhatók. A szegfűkből döntvények csináltatnak.

A tavaszi virágok, mint pünkösdi rózsza, kulcsvirág, ibolya, gyöngyvirág stb. kiásatnak, átültetettnek és szétosztatnak. A léchezethez kötött gyümölcsfák új hajtásai szépen ki lesznek kötve és a feleslegesek levágvva. A hangyák kámför- vagy pézsmaszag által elhajtathatók; a darázsokat leginkább lehet fogni, ha oda, hol sokan jönnek, egy keskenyebb nyaku üvegbe czukorviz tétetik, a darázsok mind bele másznak és ott ragadnak.

A málna-bokrok megfosztva édes zamatu gyümölcsöiktől, azon vágyat ébresztik, bár tovább élvezhetők lennének, e vágy teljesíthető is, ha az ugynevezett Queen Victoria-félékből ültetettnek, melyek egész novemberig kedves gyümölcsöket adnak. E málna-bokrok könnyű, jó földben ültetettnek és minthogy csak az ideai hajtások gyümölcsözők, úgy tavasszal egész a gyökig kell a múlt évi hajtásokat levágni.

T A R C Z A.

NEMZETI SZINHÁZ.

Julius 7. „Elizondoi leány“ és „A szegény marquis“, vígjátékok.

Julius 8. „Észak csillaga“. Opera. Közönség közép számmal. A vendégművész sokszoros kiüntetésben részesült.

Julius 9. „Rózsza és Rózsika“, vígjáték.

Julius 10. „Tell Vilmos“. Opera. (Beck föl-
lépteül.)

Julius 11. „A mátrai vadászok“. Fáy András vígjátéka. Szathmáriné sikerült játékával gyakorta megnevelteté a nem nagy számú közönséget. Különösen sikerült a 2-ik felvonásban azon jelenete, melyben mint egykori színésznő szavaltával mulattatá vendégeit.

Jul. 12. „Észak csillaga“. Opera. (Beck föl-
lépteül.)

Julius 13. „Mátyás diák“. Ered. bohózat. Tóth Soma Vlad Marcsi szerepében igen sok komikai erőt tanusított és sikerült jelenetei által

mindvégig derült hangulatban tartá a különben nem nagy számú közönséget.

Jul. 14. „Hamupipóke“. Francia vígjáték.

Jul. 15. „Rigoletto“. Verdi kétes szépségű dalműve. Jeles vendégművészünk Beck úr, Rigoletto tragikomicus alakjának művészi előállítása és sikerült énekrészeiért sokszoros és zajos tapsokban részesült. Nemkülönb Hollósy-L.-né Kornélia is, ki Gilda szerepében hangjának egész bájjával varázsolta el a közönséget. Általában pedig úgy vettük észre, hogy vendégművészek vagy művésznők föllépte alkalmával a karok is több élénkséggel énekelnek és mozognak, mint egyébkor.

Jul. 16. „Országgyűlési szállás“ eredeti vígjáték Vachot Imrétől. A hazafias nagy phrázisokat az igen kis számú karzati közönség megmegtapsolá. Az előadás élénkségét nagyban előmozdítá a Lendvay-pár ügyes játéka, míg a több rendbeli szerep-nemtudás itt-ott kis fennakadást is okozott.

PESTI HIREK.

** A nemzeti muzeum könyvtára már Mátray Gábor úr, könyvtári őr erélyes buzgalma következtében legnagyobb részt rendezve van, s ekép a nyilvános olvasótermek is megnyitathatnának a közhasználatra. Azonban az olvasótermek bebutoroztatásához nagyobb összeg pénz szükségeltetné, melynek utalványozását az országos alpból a nmlgu m. kir. helytartótanács eszközölhetné, de a már több hóval ezelőtt benyújtott fölterjesztésre mind ez ideig semmi válasz nem érkezett és így sajnálattal kell azon reményről lemondanunk, hogy a nemzet tulajdonához tartozó könyvtár a jövő tavaszra legalább, közhasználatra megnyitassék.

** A pesti vízvezetést illetőleg a „P. Ll.“ következőkről értesül: Salm hg. ó magassága az e vállalat élén álló polgártársainknak ajánlatot tett, hogy a vízvezetés kivitelét magára fogja vállalni. A herceg késznek nyilatkozék a vállalat itteni képviselőinek három évi kölcsönt adni és pedig az első évben kamat nélkül, a második és harmadik évben pedig 5 százalékos kamattal. Mint halljuk, a hercegi ház főügynöke közelebb városunkba érkezik, hogy e fontos ügyben magának bővebb tudósításokat szerezzen.

** A feldunasoron jul. 12-kén este egy ifjú leányka szerelmi bú miatt a Duna hullámaiba veté magát, azonban egy hajósnak sikerült őt élve megmenteni, ki által aztán szülői házához vitették.

** A debreczeni kaszinó 200 fttal a magyar írói segélyegylet alapítói közé lépett.

** A magyarországi reáltanodai tanárjelöltek ezután idehaza tehetik le vizsgáikat; eddig Bécsben tették le.

** A „Bolond Miska“ jul. 13-ki száma a cs. k. rendőrség által lefoglaltatott.

** A képzőművészeti társulat utóbbi ülésében a leköszönt Plachy Ferencz úr helyére Telepy Károly úr egyhangulag titkárrá választott.

** Az „Ung. Nachr.“ hallja, hogy az alagutat a lánchíd mintájára fatalapzattal látják el, s a gyalogjárdák elé korlátokat fognak állítani. E szerint tehát az alagut-társulat a járókelők szemeit meg fogja a portól kimélni. S most már nem marad egyéb óhajunk, minthogy a világitásra fordíttassék több gond, mint eddigelé.

** A pesti polgári osztály között nagy népszerűségnek örvend azon terv, hogy a Szechenyi-téren kisdudóvoda állíttassék föl, ellátva testgyakorló, s más ilynemű intézetekkel.

** Fővárosi lapjaink egyike tudni akarja, hogy a derék Luczenbacher testvérek 40 társas-kocsit szándékoznak fölállítani, melyek személynként 6 ujkrnyi díj mellett fognak a városi-
gettel közlekedni.

** „Jószág és hazai termények országos

adásvevési ügynöksége“ fölállítását is rebesgetik fővárosunkban.

** A gázlángok száma a pesti külvárosokban negyvenhatal fog megszoríttatni.

** Batizfalvi orvostudornak orthopaediai és sebészi magán-gyógyintézetének nagyobbitása folytán, lehetségessé lön az eddigi gyógyítási árakat csaknem felényire leszállítani. Ennek következtében most a szegényebb sorsuak is nyerhetnek ellátást és ápolást ez intézetben.

** Novák Kamill, jogász, a mult napok egyikén Gödöllőről a fővárosba kocsizván, utközben egy gyalogló embert fojtogató fegyveres rablót fogott el, s a büntető igazságnak átszolgáltatá.

** A városház harmadik emeletének föl-építésére felsőbb helyről az engedély megérkezvén, az építés, hallomás szerint, közelebb meg fog kezdetni.

** A m. k. egyetem egyik érdemdus tanára Tipula Péter, jul. 12-kén Budán, a császárfürdőben meghalt. Béke poraira!

** Két kávé s folyamadott, hogy a nemzeti muzeum-kertben kioszkot állíthasson, de nem engedték meg.

** Bignio, baritonista hazánkfia Bécsből levelet intézett a nemzeti színház igazgatóságához, melyben kijelenti, hogy ha őt a nemzeti színház „továbbra is birni akarja“, adjon neki 6500 ftot, 3 havi szabadságidőt, s ily értelemben köttessék meg vele a szerződés hat egymásután következő évre. Bariton hazánkfiának különben egyéb baja nincs.

** A budai várhegyen Richard abbé jó izü forráshelyet jelölt ki, csak őt ölnyi mélységben. Az ásatások megkezdetvén a forrás csakugyan meg is találtatott.

** Az aranyásban tavaly elfogott Thury Pál, komáromi fogságából szabadon bocsáttatott.

** Erkel „Sarolta“ czimű dalmüvének közelebbi színrehozatalakor a bariton szerepet Institoris Kálmán, műkedvelő fogja énekelni.

** Egyik fővárosi, politikai hetilap újdondásza említést tesz, hogy a párisi „theatre française“-ban egy külföldi énekesnőt a közönség koszorú-záporral fogadott. A nagybuzgalmu újdondász feledé, hogy a theatre française-ban énekesnőt nem léptethetnek föl, mivel az a színház csupán drámai művek előadására van határozva. És így a forrás, melyből meritett, nem igen lehetett tiszta.

V I D É K.

** (Máramaros-Szigetről) értesítnek, hogy f. hó 7-ik napján délben az izraeliták által lakott „bálvány-utczában“ tűz ütvé ki, alig 4 órai idő alatt a városnak szinte ötödrésze a lángok martaléka lön. Kilencz házsor hever romokban.

A kár megbecsülhetlen, de az egy millió forintot már az eddig gyűjtött adatok szerint is bizonyosan meghaladja.

A tűz, mint ez már több mint tizszer egymás után történt, izraelitáknál ütött ki, s ezért nem csekély ellenök az ingerültség. Az említett bálvány-utczabani tűzkár elleni biztosítást már minden társulat megtagadta.

E hó 8-ik napján ismét egy izraelitánál gyújtás következtében tűz ütött ki, de csakhamar eloltatott.

Iszonyu a látvány ezen elpusztult városrészben, főleg az ugynevezett „sváb-utczában“, hol a becsületes, földmives svábok a legnagyobb nyomorra jutottak.

Láng Boldizsár, derék színigazgató is sok kárt szenvedett, — egy magánháznál ruha és könyvtárának egy része elégvén. A vész után társulatával a városból eltávozni volt kénytelen.

** (Szegedről írják), hogy ott egymásután találják föl a keserű forrásokat. Már vagy hármat találtak.

** (A kolozsvári nyári szinkör) közelebb leégett.

** (A marmaros-szigeti) nőnövelde, mely Lövey Klára vezetése alatt állott, felsőbb rendelet folytán bezárattott. A pártfogó szigeti nőegylet azonban folyamodást intézett az udvari kancelláriához, az intézet újból megnyithatása iránt. Mig e tárgyban az engedély megérkeznék, a növendékek szünidőt kapnak.

** (Zöldy An al,) Kossuth Gusztáv és Keresztesy Lajos, volt zemplénmegyei alkotmányos tisztviselők, kik f. é. május 24-ke óta a kassai katonai lakotnyában fogva voltak, július 12-kén fogságukból szabadon bocsáttattak.

** (A Gyöngyösön) rendezett műkedvelői előadások tiszta jövedelme 640 ft. Ez összegből a műkedvelői társulat a hazai árvizkárosultaknak 150, a gyöngyösi kisedóvodának 180, a leégett gyöngyös-tarjániaknak 100, a kaszinói könyvtárának 100, s a nemzeti színházi nyugdíjintézetnek 50 ftot adott. A műkedvelői előadások folytatására 60 ft hagyatott fönn.

** (Mosonyban) jul. 7-kén 16 ház lett a tűz martalékává, s ezek közt a rézzel fedett városháza is.

** (Szegeden) egy szélmalom birtokosa, kiről azt írják, hogy sem írni sem olvasni nem tud, egy hat ló erejű gőzgépet vásárolván, gőzmalmot építtetett, mely tökéletesen megfelel a közönség igényeinek, minélfogva számos megbízással halmoztatik el.

** (A b.-füredi) saison az idén is, a mult évekéihez hasonló élénkségnek örvend. A Mayerféle teremben minden vásár- és ünnepnapon táncmulatságok tartatnak. Ezeknek koronáját azonban a július havi Anna-bál fogja képezni.

** (Szabadkán) egy iparlovag, a kereskedőnek, kinek boltjában holmi apróságokat vásárolt, s ki az átnyújtott 10 ftból vissza akart adni, marok homokot szórt szeme közé, egyuttal öklével meg is dőfte s a kereskedő kezében levő tárczát 90 frtnyi tartalommal elragadván, nyom nélkül tova tünt.

** (A székelly föld) leghíresebb hegyében, az Udvarhely és Csik-Szereda közt felmagasló hármas Hargitában, közelebről arany és ezüst bányákra akadtak. Az eredmény eddigelé nem nagy, de annál nagyobb a remény, melyet e vállalat folytatásához kötöttek.

** (Bogár Imre), híres rablóvezért a esongrádi pusztákon elfogták.

** (A szegedi hölgyek), mint a „Sz. H.“ írja, egész készséggel vállalkoztak az irói segélyegylet oda küldött sorsjegyeinek eladására.

** Békássy Károly, Vasmegeye egyik leglelkesebb s kedveltebb ifja, aug. 12-kén vezetői oltárhoz Berhidán a bájos Rozsos Izabella kisasszonyt.

V E G Y E S.

** (Vichyből) jul. 10-ről írják az „Ind. Belge“-nek : A császár holnap 11-kén 4½ órakor váratik ide. A diadalivek, virágkoszorúk és kivilágítási előkészületek már elkészítvék. Az udvaroncok már megérkeztek. A megyefőnökök és főadószedők is megérkeztek, kik előléptetésüket várják és remélik, hogy ő felsége figyelme elősegítendi szerencsájüket; ezekenkívül a diplomatiái személyzet is itt van. Jól értesültek állítják, hogy mindegyik, egészségi szempontból érkezék, ivandók a Celestin-, vagy Grand-Grille-vizet. Mint értesülénk, a nevezetességek között közelebb Vichybe érkeztek : Bariatynski, az orosz császár hadsegéde, ki nem régen Kaukaszban a hajthatlan Schamyllal egyességre lépett; Arese gróf, a császár által igen szívesen látott egyéniség, kit úgy tekintenek, mint a francia udvarhoz Turinból küldendő hivatalos követség előküldöttét; Barrot Ferdinand úr, madridi követünk. Ezenkívül még Pelletier úr, pénzügyminiszteri első titkár, Clary vicomte, Mgr. Boudinet, Van d'Amiens lovag, ki egyike azon főpapoknak, kik Rómában a japáni vértanúk szentekké avattatásukkor nem volt jelen, — szintén itt vannak.

Rouher ur megérkeztét is jelentik.

A hírlapok tudósítói teljes számban képviselvék.

Levelező társaim egyike panaszkodik a Vichy-beli fogadók drágasága miatt. Igaz, hogy a fogadók, melyekben az előkelő világ lakik, rendkívül drágák. Azonban Vichybe jövén, nem kell

a parkban venni szállást. Mint mindenütt, itt is található igen kényelmes házak, melyek kissé távol fekszenek, de olcsó szállásokat kaphatni bennük.

Mintegy tíz nap óta Vichyben pompás idő van. A parkban mindenütt fehér öltönyökre bukkanhatni. A császár lakásában még következő urak fognak lakni: Fleury tábornok, Béville tábornok, Lepic ezredes hadsegéd, Opperman, parancsnok, Stoffer és Maároy urak, szolgálati tisztek; Mochard úr, kabinet-főnök és Piétri, kabinet titkár.

Gyanítják, hogy a császár megérkezte alkalomával egy rendelet Vichy városának 650 ezer franknyi költséget fog engedélyezni, városháza és fogadalmi templom építhetésére.

** (Szökött krokodil.) A bécsi prateren levő állatseregletből jul. 14-kén egy krokodil megszökött, minélfogva a pratert bezárták és a szökevényt néhány lövéssel terítették le.

** (Szinhabérlet.) A wieneni színházat egy bécsi ügyvéd aug. 8-kán bérbe vette. No, ha a t. ügyvéd urnak nem volt elég pöre eddig, ezután nem leend a panaszra oka, hogy pörei nincsenek, csak aztán majd a perköltségeket tudja valakin megvenni.

** (Törvényszéki hír.) A bécsi büntető törvényszék jul. 15-kén bizonyos Brauze nevű embert, ki nejét orozva meggyilkolá, 10 évi néhez fogságra ítélte.

** (Varsói hírek.) Varsóból írják, hogy ott jul. 8-kán Konstantin nagyherceg névünnepe nek tiszteletére olyan valami történt, mit már régóta nem láttak. Ugyanis a házak többnyire ki voltak világítva. Az ablakoknál oly emberek is álltak, kik nem titkolják el a jelenlegi viszonyok miatti elégtelenségüket. A kivilágítás napján, több nagy bolt kirakat-táblái színes anyagokkal voltak díszítve, mely körülmény a hónapok óta csak feketéhez szoktatott szemek előtt igen föltűnő volt; ez azonban a jul. 9-kén először kikocsikázott nagyhercegnőre sem hatott kellemetlenül, miután bizonynyal értesítve volt a fekete ablakokról. Hogy a hercegnő az országdivatot, a gyászöltözetet t. i. méltatja, kitűnik azon körülményből, hogy jul. 8-kán a tisztelgőket fehér ruhában, fekete fejdíszszel fogadá, mint ez itt a gyászolóknál örvendetes alkalmaknál szokás. A jelenlevő udvarhölgyek sem viseltek színes szalagot. A nagyherceg köszönetet mondott a polgárságnak a saját és nője iránt mutatott részvétel és a jótévő kivilágításért. Ezután gyermekeit mutató be a küldöttségnek.

** (Elfogatások.) Krakóban jul. 13-kán több rendbeli elfogadás történt, a mely, mint mondják, nagy feltűnést okozott, mivel az elfogatások politikai indokból származtak. Az elfogottak, bízós B—y nevű Krakóban tartózkodó magyar kivételével, lengyelek.

** (Sajátságos ajánlat.) Herzen és

Ogareff orosz menekültek, az Oroszországban eltiltott lapok és naplók kinyomatására, a párisi lapok útján följajánlják Londonban levő nyomdájukat, még pedig a szükség esetén díjtalanul.

** (Brüsselből) jelentik, hogy a Selliere és társa nagy bankárház pénztárnoka megszökött, és több mint 3 millio deficitet hagyott hátra. Ez összeg nagyobbrészt Selliere úr nővéreie, 1 millió frank a paulai sz. Vincze rendü szerzeté volt.

** (Nagy vihar.) A Majna melletti Frankfurtban jul. 6-kán borzasztó vihar dühöngött. A lövészeti ünnepély ugyanis épen e napon volt megtartandó, s a lakomában, melynek folyama alatt a vihar kitört, 3000 ember vett részt. A lövészeti csarnoknak azon része, hol a zenekar állott, a vihar által először megsérült, s midőn roskadni kezdett, a jelenlevők, kik a felhőszakadás ellen ide menekültek, a gazdaszati és konyha helyiségekbe futottak. Azonban ezen tetőzet is csakhamar leszakadván, a zavar általános és végetlen lön. Kik a szabadba futottak, (sokan kalap, felöltöny nélkül, a nők toilettejeik foszlányaiban,) a szakadó zápor között kelle nézniök, mint temetik el a romok övéiket. A zaj, lárma, kétségbeesés nagyszerű és borzasztóan szép jelenete volt ez. Végre a felhők eloszlottak, s midőn a nap feltűnt, a városból segély is bőven érkezék. A romokat katonaság takarítá el, s a kórházak megteltek sebesültekkel. A halottak számát még nem tudják. A csarnok építői ellen vizsgálat rendeltetett el, s hogy mi történik az oly sok előkészületbe került lövészeti ünnepélyekkel, még nincs elhatározva.

** (A Napoleon-nap Párisban.) A francia császár, mint tudva van, eddigelé mintegy szándékosan kerülte a fővárost a Napoleon ünnepély alkalmával. Ez évben azonban, mint hallani akarják, kivételt akar tenni, hogy azzal is meglepje a világot.

** (Jutalomdíjak kiosztása.) A londoni világkiállításban, a jutalomdíjak kiosztása alkalmával, számtalan néző csoportult a királynő képviselője, Cambridge herceg részére föllállított trón körül. Midőn a csoportosulási zaj kissé lecsillapult, a királyi biztosok kíséretében Granville Károly lépett elő, s az idegen államok képviselőihez intézett üdvözlő föliratot olvasá föl. Utána a juries-k főnöke Taunton lord által fölolvastatott a juriesk munkálatainak eredménye, melyből kitűnt, hogy e munkálatokba 615 egyén, 328 angol és 287 más állambeli folyt be és hogy mintegy 7000 érem és körülbelül 5200 dicsérő oklevél kiosztásában egyhangulag megegyezének. Cambridge herceg az ismétlés néhány alkalmazható szavát mondá ki, miután a juries-k tagjai, magukat meghajtva, vonultak el a herceg előtt, s ekkor a menet ismét mozgásba jövén, a körmenet megkezdeték.

Most az ünnepély programja szerint Cam-

bridge herceg az egyes országok képviselőinek, osztályuk bejáratánál a polgártársaik részére meghatározott érmekeket kellett volna, hogy kézbesítse, azonban ez nem történt meg, miután az érmeke szeptember hó végeig nem készülhetnek el. Így tehát meg kelle elégedniök a névjegyzék átadásával és miután ez ünnepélyesség nem sok időt igényelt, a diszmenet egy óra letelte előtt ujjalag kiindulási pontjához ért és ezzel az ünnepély hivatalos része véget ért. A hercegek és tiszteletbeli vendégek ezután csakhamar visszatértek a városba. Palmerston lord, ki az egyedüli személy volt máj. 1-jén, kit a közönség mindenfelé zajos tetszésnyilvánítással fogadott, Russel Károly lorddal szintén távozott, míg Disraeli még darabig Beuszt ural, az ismeretes szász rendőrniszterrel mulatott.

A nagy közönség még több óráig maradt a kertben. Hat órakor rendszeresen megkezdődék az esőzés, s erre a versenygés, a kocsik utáni hangos kiáltások. Mintegy két hó óta e jelenet a kiállítási épület előtt minden este ismétlődött, pünkösöd óta alig volt egyetlen nap, melyen esőzés ne lett volna.

** (Katonatisztek elfogatása.) Varsóban mintegy 50 katonatiszt fogatott el és állítaték haditörvényszék elé, mivel a Modlinban még a mult hó folytán kivégzett tisztársaikért tartott gáyszisteniszteletben részt vettek.

** (Egy bécsi orvostudor) 17 éves leánya jul. 9-kén a szülői háztól eltűnt. Gyanítják, hogy a Duna hullámaiban keresett magának nyugalmas, mivel köpenykéjét, kalapját és kézi táskáját egy bérszolga által atyjának visszaküldé.

** (Megtiszteltetés.) A hesseni „Morgen Ztg.“ szerkesztője, Oetker Frigyes, mint az alkotmány állandó védője, Schmalkalden város tiszteletbeli polgárává és országgyűlési képviselőjévé választatott.

** (A Tuareg népfajról.) Nem lesz érdektelen szép olvasónőink előtt, a közelebb Párisban időzött Tuareg főnökök rövid ismertetése mellett, röviden az egész népfaj szokásait is föl- említeni. A főnökök vezetőjét Si Othman vuld si el Hadj Beschir-nek nevezik és 60 éves; kísérői: Si Mussa tiz évvel ifjabb, Si Ahmed pedig 40 éves. Hazájuk a saharai sivatag, mely Algirtól Sudanig terjed. E tájról még alig került vissza egy-egy európai utas, hogy társai szomorú történetét elregélje a honn maradtaknak. Fejedeleme-ről és irott alkotmányról mitsem tudnak; — törvények, — tilalmak, — bírák, — papok, — verpad, — fogság és paloták előttük ismeretlenek. És mind ennek daczára a büntény náluk ritka eset, a tulajdonjog megsértése pedig hallatlan; maguk a nők is, minden általuk élvezett szabadság mellett is Penelope hírében állanak. A Tuareg-faj nemzetnek sem nevezi magát; hol vízet és legelőt találnak tevük számára, vagy hol az éj eléri őket, fölütik sátraikat. A Sudanba menő ka-

ravánoknak, csekély jutalom fejében, mint védők és utmutatók, jó szolgálatokat tesznek, a meg-mászatlan homoktengeren. Bibliájuk a Korán, de azt olvasni, csak a magasabb műveltséggel bírók képesek. Daczára, hogy költőik nincsenek, nők a guitarre mellett tudnak énekelni — Mint minden keleti nép, ők is élénk, heves képzelettel bírnak. Nyelvük virágos és képekben gazdag. A főnökök Párisban létük alkalmával néhány ismerősük emlékkönyvébe érdekes sorokat jegyeztek, a többi közt elég lesz jellemzésükre e néhány szó, melyet szintén emlékkönyvbe irtak: „Ha Párist láttuk, nincs szükségünk többé a fátyolra, szemünket behunyhatjuk, mert nincs mit látnunk tovább.“ Szemeiken t. i. sűrű fátyolt viselnek a a hazájukbani porfuvatagok és az uralgó hőség ellen.

** (Egyletek statistikája.) Helvetiában összesen 4022 mindennemű egylet van 420,527 taggal és így a népesség minden hatodika egye-sületi tag. Zürich kanton népessége van legjelen-tékenyebbül: 103,167 egyleti taggal. 193 takaré-kossági egylet, 174,640; — 738 jótékonyági egylet 72,261; — 970 társas egylet 29,919; — 385 lövészegylet 27,319; 334 tudományos és ol-vasó-egylet 21,268; — 108 közhasznú egylet 10,988; — 472 sajtó készítő egylet 10,456; — 84 országgazdászati egylet 7900; — és végre a hit-el-, kölcsönzési-, biztosítási-, politikai-, ipar-, katonai testgyakorló stb. egyletek egyenkint 2—2000 tagot számlálnak.

** (Nagy vihar.) Svédország déli részein jun. 20-kán valódi tropikus orkán dühöngött, mely eddigelő ott nem ismertették. A kár, melyet élő fak-, és épületekben okozott, mint mondják, rendkívül nagy.

** (Halálozás.) Berlioz Hector, tehetsé-ges zeneszerző, s zenebíráló, és a Rákóczi-induló átíratja jeles szerzőjének neje, jun. végén st. Ger-mainben meghalt.

** (Kegyeletes tény.) Tegner svéd költő házáat, hol a nevezetes „Frithjofs mondait“ irta, néhány svéd birtokos megvásárolván, a tudomá-nyos akademiának ajándékozá. Ugyane férfiak által Tegner-alapítvány is terveztetik.

** (Delaweleye), belga mérnök, „Az anyagi érdekek figyelője“-nek szerkesztője, a bel-giumi vasutak első huszonöt éveinek történetét“ adta ki közelebb, mely, mint igen figyelemre-méltó mű, ajánlatik az „Indep. Belge“-ben. Bel-giumban a kormány ragadá meg a vasutak kez-deményezésének ügyét, s a legelső vasuti terv 1832-ből ered. Azonban két teljes év kellett, míg a belgiumi vasuti rendszerről törvény létre-jöhet; ez 1834 ki május 1-én kelt. Husz évvel később, 1860-ban a kormány 567 kilométernyi (hosszmérték, egy kilometer=256⁷/₁₂ öl), vasutat épített, s ezenkívül 181 kilométernyi magán-vállalat volt forgalomban.

** (Polgármesteri parancs.) Morvából

a helység és az illető polgármester nevét elhallgatva, egy levelező következő érdekes történetet ír le egyik bécsi lapban: B . . kerület B . . helységében egy reggelen, midőn még a lakosság félálomba volt merülve, szokatlan zajos dobpergés riasztá fel őket békés álmaikból. A lakosság apraja és nagyja utcára rohant és itt a helység dobosa következő hirdetést tett közzé: „A polgármester úr parancsára! ma napfogyatkozás lesz! Minden gazda tartozik kutjait gondosan beföldni, mivel az égből méreg fog lehullani. A marhákat nem szabad a legelőre hajtani, mert ott vagy elvesznének, vagy pedig megrontva térnének vissza.“ Ezután az öntudat büszkeségével, mint a ki hivatását betölté, dobját pörgetve tovább ment, hogy a nagy horderejű parancsot a helység tul felén lakóknak is tudtul adja.

** (Szinpadi szerencsétlenség.) A lyoni Etienne-színházban közelebb szomorú esemény történt. Ugyanis a „Sir Job“ czimű ballet adaték, melyben Laurençon magántánczos, Job szerepét játszotta és a közönség mulattatására egy karja alá helyezett hosszú flintával akará magát meglőni. A fegyver véletlenül kemény töltéssel levén ellátva, a patakként omló vér láttára a közönség közl néhány elájult. A függöny lebozsáttatván, a szerencsétlen ember karja az odasietett orvos által azon perczen levágotott. A résztvevő közönség azonnal pénzgyűjtést kezdett a szerencsétlen családja számára.

** (Udvari házasság.) A walesi hercegnek Alexandrine, dán hercegnővel egybekeléséről a kölni újságnak következő részleteket irnak: A herceg a hercegnőt csak futólagosan látta, midőn Németországban utazott és hogy a hosszabb együttlétet lehetővé tehesse, e hó végén, vagy a jövő hó elején a keleti tenger felé fog utazni és valószínűleg látogatásokat teend az orosz, dán és svéd udvaroknál is. Kezdetben hirtelt, hogy a csatorna-flotta, földézetén Alfréd herceggel kiránduland a keleti tengerre, s testvéröccse, a walesi herceg őt szintén el fogja kísérni, hogy ez alkalommal, mintegy véletlenül találkozhassék Alexandrine hercegnővel. Most pedig azt beszélnek, hogy a herceg az „Osborne“ királyi yachttal fogja ez utat megtenni és a csatornabeli flottának egy része kísérendi őt. Ekép ez utazás fényes lakodalmi menetté válik. Az itteni dán követségben e házassági kötés már ténynek tekintetik és részéről gondoskodott, hogy az angol közönséget jövendőbeli királynéjuk vonásaival megismertesse. Fényképezett arczképe minden kirakatban látható, és arca valóban vonzó- és ifjúnak látszik. Hogy a hercegnő jó, szeretetreméltó és magas műveltséggel bír, mindenki állítja, kinek alkalmá volt őt személyesen

ismerhetni. Az eljegyzés a gyászidő letelte után, az egybekelés pedig a jövő tavaszon fog megtörténni.

** (Kitett utasok.) A „Great Eastern“ földézetén utóbbi amerikai útja alkalmával nem kevesebb, mint tizennégy utas bujt el, hogy az utazási költséget megkímélhessék. Csupán egy különös véletlen által lőnek felfödözve, minélfogva Corkban kitétettek. E nagy hajón ugy lát-zsík, minden nagyban megy.

** (A japánok Hollandban.) A japáni követség, kiknek elfogadására porosz urak is időznek a Rajnál és a kik jul. 12-kén csakugyan megis érkeztek, igen jól találhatják magukat Hollandiában, mivel tovább szándékoznak ott időzni, mint előre tervezék. Egyébiránt, mint Kölnből irják, a japáni gentlemanek a Rajnál nem sokat vesztenek, mivel az idő oly kedvezőtlen, hogy még az ebet is sajnálná az ember kiverni.

** (Kiállítás juttalmak.) A londoni világkiállítás hazánkfiak közl következők kaptak érmekeket és kitüntetést a vegytani anyagok- és termékeket magában foglaló második osztályban. Érmek kaptak: Kaiser, vegyész festék- és keményítő-gyáros Pesten, a vegyszinek és keményítő sokasága s kitünő minőségeért. — Strobentz testvérek, keményítő és vegyész festékek gyára Pesten, a termelés terjedt volta és az enyv jó minőségeért. Kitüntettek a fumei Stabimento pro dotti chimici, a vegyész termékek jó minőségeért. — Zaretzky József Pesten, vegyész gyúanyagaiért. Wagner Dániel t. r. gyógyszerészet és vegyész intézete Pesten, az általa előállított gyógyászati és vegyészeti termékek jóságáért.

** (Egy hős magyar, túl a tengeren.) Az amerikai lapok ismét dicsérettel emlitenek egy magyar nevet. Ez Albert tábornok, Fremont vezérkarának főnöke, ki Harrisonburgnál (Virginiában), a véletlenül megtámadt Fremont-hadosztályt a legkétesebb helyzetben is hirtelen csatarendbe állítja. Ez oztályban harcolnak még Zágonyi és Figyelmes ezredek és báró Majthényi Tivadar kapitány.

** (Furcsa ok az öngyilkosságra.) Angliában, Sussex vidékén egy faluskában azon figyelemreméltó esemény adta magát elő, hogy egy 18 éves ifju a fogorvostól félelmében öngyilkossá lön. A halotti vizsga alkalmával kitünt, hogy 4 vagy 5 hónapig fogfájásban szenvedett és órákig szokott sirdogálni a fájdalom miatt, míg végre kötél által szabadítá meg magát szenvedéseitől.

➡ Mai számunk mellékletének magyarázatát jövő számunk hozandja.

** (Oktalan boszu.) Németország egy kis városában jul. elején vasárnapi táncmulatság alkalmával, bizonyos bányász egy leánykának, kit tánczra kért, mivel már máshoz volt ígérkezve, üterét fölhasitá. A gonosztevő a rendőrség által azonnal elfogatott. Szerencsére az orvosi segély gyorsan érkezék és így a leányka élete veszélyen kívül van.

** (A francia császár) Fontainebleauban igen el van foglalva. Az utóbbi hajtóvadászatban nem vehetett részt, mivel öt óra hosszáig dolgozott a tengerészeti miniszter- és a Mexikóból éppen visszatért Jurien de la Graviere admirallal. A nagy minisztertanácsok, melyekben a titkos tanács tagjai is résztvesznek, minden szerdán és szombaton megtartatnak. Mult szombaton, (jun. 28-kán) a mise és futtatás előtt minisztertanács tartatott. — A császár gyakran egyedül kocszik ki. Közelebb egy agg orgonajátszó alkalmat nyert ő felségével beszélhetni és anyagi szükségait elpanaszolni. A császár másnap magához rendelé a rendőrbiztost, ki panaszlónak 275 frankot kézbesített, mely összegből száz frankot a császár adott, a többit pedig vendégei közt gyűjté. Az orgonajátszó megszámlálván a gazdag ajándékot, azt csak 175 franknak találta, míg végre a rendőrbiztos megtanítá számolni. A szegény ördög sem olvasni, sem írni nem tudott, és életében még sohasem látott bankjegyet, minélfogva a császár által ajándékozott száz frankos jegyet darab papirnak tekinté, melybe a többi pénz volt göngyölve. — Szombaton (jun. 28-án) d. u. a császár távirati tudósítást kapott az eredménydus ingenioi harczzról, mely alkalommal a francziák 1500 mexicói foglyot ejtének. A környezetében levő tiszték által e tudósítás csakhamar elterjedt, minélfogva este Fontainebleau városa önkénytelen kivilágittaték. A „Sport“ szerint a fontainebleau-i császári palotában jelenleg következő vendégek vannak: Murat Anna hercegnő, Metternich hg. és hercegnő, Reusz hg., Poniatowsky hg. és hgnő, Czartoriski hg. és hgnő, Pourtalés gróf és grófné, Gallifet marquis és marquisnő, Massa marquis, de la Marismas marquis és mar-

quisnő, Rothschild báró és báróné, Castelbajez gróf, Fould ur és neje, és Toledo d'Alvares ur.

** (A francia akademia legidősb tagja,) Pasquier herczeg jul. 5-kén Párisban életének 96-ik évében meghalt. Érdekteljes emlékiratokat hagyott maga után, az általa átélt eseményekről.

** (Párbaj.) Wriezenben, (Poroszország) jul. 3-kán két porosz tiszt párbajt vívott, mely alkalommal Fürbringer hadnagy, ellenfele által mellének irányzott lövés által megöletett. A meghalt tiszt utolsó szava volt: „Éljen a király!“

** (Hosszu életkor.) Mint a Mor. Nov“ jelenti Celadiaban él egy ember, ki már 147 éves. E férfit, mint maga mondja, életének legnagyobb részét pásztorkarámban tölté, több évig, mint katona szolgált és 90 éves korában megházasodott. Még most is mezei munkával táplálkozik és csupán tej- és burgonyával táplálja magát.

— Beethoven és Göthe Tepliczben. Bellininek Beethoven 1812-ik évben a következőket írta. A gazdagok és fejedelmek tanárokat, tanácsnokokat csinálhatnak, azokat czim, szalagok s rendekkel megrakhatják, de nagy embert nem csinálhatnak, — szellemeket, melyek a közönséges színvonalon felül emelkednek és a mindennapiság törpe lényei közt magaslanak; ahöz nem értenek, arra nem képesek, azért rendén kell őket tartani s ha két oly ember, mint Göthe és én összejövünk, meg kell velök éreztetni, hogy mi a nagyság valóban. Tegnap midőn sétánkból visszatértünk, a fejedelemmel és a hercegekkel találkozáink. Göthe ezt észre vévén, kalapját kezébe vette és helyt engedve, oldalt állt, bár mennyire nógattam, hogy tovább menjen. Én kalapom feltettem, kabátom összegomboltam, kezemet zsebembe tettem és épen a legnagyobb tömegnek tartva előre mentem, az udvaroncok serege kitért, helyt adván, a főherczeg kalapját levette és a császárné szívélyesen üdvözöltek előbb engemet, hiába a magas uraságok ismernek. Göthet néztem, most ott állt, kalapja kezében, mélyen magát hajtvá, míg az egész processzió mellette elhaladt.

HIRDETÉSEK :

Most jelentek meg **Heckenast Gusztáv** könyvkiadó hivatalában, s általa minden hiteles könyvárusnál, **Pesten Ráth Mór**nál, **Budán Nagel és Wischán**nál kaphatók

A KARTHÁUSI.

REGÉNY.

Irta **B. EÖTVÖS JÓZSEF.**

Czímképes kiadás, diszkötésben ára **3** forint.

UJABB BESZÉLYEK.

Irta **Bajza Lenke.**

Két kötet. — Tartalom : Egy kis félreértés. — Két Mária. — Fekete szem. — Két hölgy szerelme. — A költő gyermekei.

Ára borítékba füzve 2 ft. 80 kr.

Sajóvölgyi eredeti népmesék.

Összegyűjtötte **Merényi László.**

Két kötet. — Borítékba füzve ára **2** forint.

Legolcsóbb szépirodalmi és hölgydivatlap.

A NŐVILÁG

megjelenik **havonként háromszor**, nagy nyolczadrétben, borítékban, szépirodalmi cikkekkel, hazai **divat-tudósításokkal**, közhasznú közleményekkel a nevelés, háztartás, konyha- és kerti gazdaság, valamint a mailag (modern) finom izlés, **pipere** köréből, minden hónapban egy szép **divatképpel** s két **kézimunka mintarajzzal**, számos — mintegy száz — különféle s legújabb izlés szerinti **divatábrával**, a berlini „**Victória**“ czimű, világszerte kedvelt lap fametszeteiről lenyomatva! a kellő magyarázattal, melynek szövegét lapunkban adandjuk.

Előfizetési föltételek :

Évnegyedre (julius—september) . . . . . **1 ft. 50 kr.**
Félévre (julius—december) . . . . . **3 „ — „**

Tíz példány után egy tiszteletpéldánnyal kedveskedünk.

Az előfizetési pénzek bérmentett levelekben az alólirott kiadó-hivatalhoz (egyetem-utcza 4. sz.) intéztetni kéretnek.

A „Nővilág“ kiadó-hivatala.